

Sygnatura akt VII U 1023/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Głowacka-Damaszko

Protokolant: Rafał Wyrwa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lutego 2013 r. w J.

odwołania E. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 11 lipca 2012 r., znak: (...)

w sprawie E. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową

odwołanie oddała.

Sygn. akt VII U 1023/12

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. decyzją z dnia 11.07.2011r. odmówił wnioskodawcy E. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową na podstawie art. 6 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.), ponieważ Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny we W. nie stwierdził u niego choroby zawodowej.

Wnioskodawca odwołał się od powyższej decyzji, domagając się jej zmiany poprzez przyznanie prawa do świadczenia rentowego. Uzasadniając podnosił, że brak stwierdzenia choroby zawodowej przez Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we W. nie może pozbawić go prawa do ubiegania się o rentę z tytułu niezdolności do pracy na skutek choroby zawodowej. Powoływał się przy tym na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29.06.1995r. oraz wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24.06.2008r.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wnosił o jego oddalenie wskazując, że podstawą do wydania decyzji w zakresie przyznania prawa do renty w związku z chorobą zawodową jest decyzja Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego we W., który jest uprawniony do oceny, czy stan zdrowia wnioskodawcy w związku z narażeniem zawodowym, uległ pogorszeniu na tyle, aby można było ustalić występowanie choroby zawodowej. Skoro w ocenie uprawnionego podmiotu brak było podstaw stwierdzenia choroby zawodowej, organ rentowy nie miał podstaw do przyznania prawa do żądanego świadczenia rentowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca E. P.(...) Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w B.decyzją z dnia 15.05.2002r. orzekł o braku podstaw do stwierdzenia choroby zawodowej – pylicy płuc. Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny

decyzją z dnia 25.06.2002r. stwierdził brak podstaw do ustalenia choroby zawodowej –pylicy płuc. Wojewódzki Sąd Administracyjny wyrokiem z dnia 30.12.2004r. – sygn. akt 3 II SA/Wr 1745/02 uchylił zaskarżoną decyzję z dnia 25.06.2002r. i poprzedzając ją decyzję organu I instancji oraz odstąpił od orzeczenia o wykonaniu zaskarżonej decyzji [akta 3 II SA/Wr 1745/02].

[bezsporne]

Decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego z dnia 18.04.2006r. orzeczono brak podstaw do stwierdzenia u wnioskodawcy choroby zawodowej – pylicy płuc z powodu zatrudnienia w (...) S.A. Zakłady (...) w I.. Decyzją Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z dnia 04.10.2006r. utrzymano w mocy decyzję z dnia 18.04.2006r., która stała się prawomocna i ostateczna.

Dowód: decyzja z dnia 04.10.2006r. –k. 5 akt ZUS.

Ubezpieczony w dniu 27.06.2012r. złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych wnioski o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową. Zaskarżoną decyzją z dnia 11.07.2012r. odmówiono wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, ponieważ decyzją Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z dnia 04.10.2006r. nie stwierdzono u niego choroby zawodowej.

Dowód: wniosek z dnia 27.06.2012r.-k. 3 akt ZUS, decyzja z dnia 11.07.2012r. –k. 13 akt ZUS

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U z 2009r., nr 167, poz. 1322 ze zm.), z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje renta z tytułu niezdolności do pracy - dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej.

Za chorobę zawodową uważa się chorobę określoną w wykazie chorób, o którym mowa w art. 237 §1 pkt 2 kodeksu pracy, jeśli została spowodowana działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia występujących w środowisku pracy lub sposobem wykonywania pracy.

Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30.06.2009r. w sprawie chorób zawodowych [Dz. U. nr 105 poz. 869], uprawnionymi do wydania decyzji w zakresie stwierdzenia choroby zawodowej są Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny a w przypadku odwołania się od jego decyzji, Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny. Orzekają oni o istnieniu choroby zawodowej pod warunkiem wystąpienia jednocześnie dwóch przesłanek: zostanie rozpoznana przez uprawnione jednostki służby zdrowia choroba określona w załączniku do cytowanego rozporządzenia oraz zajdzie związek pomiędzy tą chorobą a działaniem czynników szkodliwych dla zdrowia w środowisku pracy. Decyzja Państwowego Inspektora Sanitarnego jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244§1 k.p.c. w zakresie dotyczącym stwierdzenia istnienia lub nieistnienia choroby zawodowej i elementem niezbędnym do możliwości dochodzenia roszczeń z tytułu choroby zawodowej. [vide: wyrok SN z 24.06.2008r. I PK 295/07].

Samo stwierdzenie istnienia choroby zawodowej nie jest jednoznaczne z istnieniem niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową, a co za tym idzie, powstania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu choroby zawodowej, [vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16.06.1994 r., II PZP 4/94, OSNP 1994/11/170]. Niezbędne jest zatem przy ubieganiu się o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy przed organem rentowym, stwierdzenie choroby zawodowej decyzją Państwowego Inspektora Sanitarnego oraz wystąpienia związku przyczynowo skutkowego pomiędzy istniejącą chorobą zawodową a istnieniem niezdolności do pracy.

W tym konkretnym przypadku, Sąd po przeanalizowaniu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nie podzielił argumentacji prezentowanej przez ubezpieczonego. Jak słusznie stwierdził Zakład Ubezpieczeń Społecznych, do rozpatrywania uprawnień emerytalno-rentowych w zakresie renty z tytułu niezdolności do pracy spowodowanej chorobą zawodową niezbędne jest uprzednie stwierdzenie istnienia choroby zawodowej w drodze odrębnego postępowania administracyjnego. Zarówno Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny, a następnie Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny nie stwierdził choroby zawodowej u wnioskodawcy. Stanowisko Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego zostało wyrażone decyzją z dnia 04.10.2006r., która nie została zaskarżona, tym samym stała się prawomocna i ostateczna. Skoro zatem, uprawniony do stwierdzenia choroby zawodowej organ administracyjny nie stwierdził występowania tejże choroby, to brak było możliwości ustalania przez organ rentowy, związku przyczynowego pomiędzy chorobą zawodową i ewentualną niezdolnością do pracy i na tej podstawie ustalania prawa do renty.

Zdaniem Sądu powoływane przez wnioskodawcę orzecznictwo Sądu Najwyższego tj. uchwała z dnia 29.06.1995r. II PZP 2/95, jak również wyrok z dnia 24.06.2008r. I PK 295/07, chociaż dotyczyły odmiennego stanu faktycznego, to wskazywały na konieczność potwierdzenia choroby zawodowej dokumentem urzędowym.

Reasumując stwierdzić należało, że wnioskodawca domagając się ustalenia przez organ rentowy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z chorobą zawodową, dostarczył prawomocną i ostateczną decyzję Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego z dnia 04.10.2006r., którą stwierdzono brak istnienia choroby zawodowej. Organ rentowy ustalając prawo do świadczenia rentowego bada związek przyczynowo skutkowy pomiędzy chorobą zawodową a istnieniem niezdolności do pracy. Występowanie bowiem choroby zawodowej nie jest jeszcze samoistną podstawą orzeczenia niezdolności do pracy z powodu choroby zawodowej. Jeśli więc uprawniony do stwierdzenia choroby zawodowej organ administracyjny nie stwierdził istnienia choroby zawodowej, to tym samym logicznie brak było jakiegokolwiek możliwości stwierdzenia przez organ rentowy, czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy z powodu choroby zawodowej, skoro nie stwierdzono u niego tejże choroby zawodowej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd uznając odwołanie za nieuzasadnione, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.